

12 Οκτωβρίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΖΕΒΛΑΡΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 772/92)

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Επάρκειά της κρίνεται από τα περιστατικά της κάθε περίπτωσης — Μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων — Ανεπαρκής κρίνεται, όταν καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος.

5

Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσωπικές συνεντεύξεις — Καθήκον διορίζοντος οργάνου να καταγράφει τις εντυπώσεις από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου — Δεν ικανοποιεί η γενικευμένη κρίση, πως λήφθηκε υπόψη η απόδοση στις προσωπικές συνεντεύξεις.

10

Προς υποστήριξη της προσφυγής της κατά του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γραφέα, 2ης Τάξης, στην Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου, η αιτήτρια ισχυρίστηκε πως η απόφαση ήταν ανατιολόγητη και πως αυτή λήφθηκε με πλάνη περί τα πράγματα.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

Η επάρκεια της αιτιολογία κρίνεται με βάση τα περιστατικά της κάθε περίπτωσης. Η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να εμφανίζεται εξ ολοκλήρου στο κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. Ανεπαρκής κρίνεται η αιτιολογία, όταν, με βάση τα στοιχεία που περιέχει, δεν καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος.

25

Η απόφαση της Αρχής όπως περιέχεται στα πρακτικά της συνεδρίας της, ημερομηνίας 4/8/92, είναι λακωνική. Αναφέρει απλώς ότι μελέτησε τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και αποφάσισε να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το πρακτικό αυτό δεν αποκαλύπτει από μόνο του την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, κι επομένως το Δικαστήριο πρέπει να προστρέξει, για τη συμπλήρωσή της, στα στοιχεία του φακέλου, και ιδιαίτερα τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, τα οποία βρίσκονταν ενώπιον της Αρχής κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης.

5

10

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή βάσισε την κρίση της για τους υποψηφίους, και την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών, ανάμεσα σ' άλλα, και στην επίδοση και απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιόν της. Τα αποτελέσματα όμως των προσωπικών συνεντεύξεων δεν καταγράφονται στο πρακτικό. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χρύσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων*, αναφέρονται τα ακόλουθα:

15

20

"Ο δικηγόρος του Συμβουλίου είτε πως δόθηκε η ευκαιρία σε όλους να υποστούν τη δοκιμασία της προσωπικής συνέντευξης. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα. Από την πλούσια νομολογία που έχει ως σήμερα διαμορφωθεί, προκύπτει ότι το διορίζον όργανο έχει καθήκον να καταγράψει τις εντυπώσεις από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου. Μόνο έτσι είναι εφικτός ο ακυρωτικός έλεγχος. Δεν ικανοποιεί η γενικευμένη κρίση, πως λήφθηκε υπόψη η απόδοσή τους."

25

Η έλλειψη των πρακτικών ως προς το αποτέλεσμα των προσωπικών συνεντεύξεων ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, καθιστά ανέφικτο το δικαστικό έλεγχο στην παρούσα περίπτωση και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί.

30

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

35

Αναφερόμενη υπόθεση:

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν στη

θέση Γραφέα 2ας Τάξης αντί της αιτήτριας.

Π. Μιχαήλ για Α. Παπαχαλαράμπους, για την Αιτήτρια.

5 Κ. Στιβαρού για Γ. Κακογιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 6/8/92 να διορίσουν στη θέση Γραφέα 2ης Τάξης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτής.

15 Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι: 1) Αγαπίου Άγγελος, 2) Βλαδίμηρου Βλαδίμηρος, 3) Γεωργίου-Γεωργία, 4) Δημητρίου Άντρη, 5) Ευθυμίου Τασούλα, 6) Ζαχαρίου Μαρία, 7) Θεοδώρου Βλάμη Μαρία, 8) Κωνσταντίνου Βασούλα, 9) Κυριάκου Ιωάννα, 10) Λαμπριανίδης Ανδρέας, 11) Ματθαίουπούλος Γεώργιος, 12) Παπαμιχαλοπούλου Ελένη, 13) Παπαϊωάννου Έλενα, 14) Παπέττα Κάκια, 15) Χατζηκυριάκου Γεώργιος και 16) Χρίστου Χρυσούλα.

20 Στις 24/11/91 δημοσιεύθηκε στον τύπο ανακοίνωση των καθ' ων η αίτηση (η Αρχή) για πλήρωση αριθμού κενών θέσεων, μεταξύ των οποίων και 16 θέσεων Γραφέα 2ης Τάξης (οι επίδικες θέσεις). Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτούσε:

25 "1. (α) Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο ακαδημαϊκό προσόν σε κατάλληλο κατά την κρίση της Αρχής θέμα, και
Επιτυχία σε προφορική συνέντευξη

30 (β) Απολυτήριο Αναγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης, και
Επιτυχία σε γραπτές και προφορικές εξετάσεις της Αρχής.

35 2. Πολύ καλή γνώση της Ελληνικής και καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας."

40 Αιτήσεις υποβλήθηκαν από μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων, τόσο αποφοίτων Πανεπιστημίων (πτυχιούχοι) όσο και Σχολών Μέσης Εκπαίδευσης. Οι πτυχιούχοι υποψήφιοι υποβλήθηκαν σε "γραπτή συνέντευξη" στις 22/2/92, ενώ οι απόφοιτοι Σχολών Μέσης Εκπαίδευσης υποβλήθηκαν σε γραπτές εξετάσεις στις 29/2/92.

Στη συνέχεια κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη 47 από τους

πτυχιούχους υποψηφίους που εξασφάλισαν τη ψηλότερη βαθμολογία στη "γραπτή συνέντευξη" και 75 απόφοιτοι Σχολών Μέσης Εκπαίδευσης, οι οποίοι εξασφάλισαν τη ψηλότερη βαθμολογία στις γραπτές εξετάσεις. Οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξήχθησαν από την Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων, η οποία 5
 συστάθηκε σύμφωνα με απόφαση της Αρχής ημερομηνίας 21/7/87. Η Επιτροπή αυτή (Επιτροπή) απαρτίζεται από τον Ανώτερο Βοηθό Διευθυντή Προσωπικού (που ενεργούσε ως Πρόεδρος της), τον Ανώτερο Βοηθό Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών και το Διευθυντή Περιφέρειας Λευκωσίας-Κερύνειας-Μόρφου. Στην προσωπική συνέντευξη κλήθηκε και η αιτήτρια. 10

Η Επιτροπή επέλεξε 41 υποψήφιους ως τους επικρατέστερους, τους οποίους εισηγήθηκε με την έκθεσή της ημερομηνίας 30/6/92 (Παράρτημα 1 στην ένσταση), για διορισμό. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και η αιτήτρια. Με την έκθεση τέθηκαν υπόψη της Αρχής και 5 άλλες ειδικές περιπτώσεις υποψηφίων. 15

Ακολούθως το θέμα τέθηκε ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα Προσωπικού (η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή), η οποία αφού μελέτησε την έκθεση της Επιτροπής, αποφάσισε να καλέσει σε προσωπικές συνεντεύξεις όχι μόνο τους 41 υποψήφιους τους οποίους εισηγήθηκε η Επιτροπή, αλλά και αριθμό άλλων υποψηφίων. Μετά τη διεξαγωγή των προσωπικών συνεντεύξεων, η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή επέλεξε με τη σειρά της 16 υποψηφίους (τα ενδιαφερόμενα μέρη), τους οποίους εισηγήθηκε για διορισμό (Παράρτημα 2 στην ένσταση). Η αιτήτρια δεν συμπεριλήφθηκε στους 16 αυτούς υποψήφιους. 20 25

Τέλος, η Αρχή κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 4/8/92, αφού μελέτησε τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής τα οποία τέθηκαν ενώπιόν της, αποφάσισε να διορίσει στις επίδικες θέσεις τα ενδιαφερόμενα μέρη, από 1/10/92. 30

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, με την πολύ συνοπτική γραπτή αγόρευσή του, πρόβαλε δύο λόγους ακυρότητας. Το αναιτιολόγητο της επίδικης απόφασης και την ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα. 35

Η επάρκεια της αιτιολογίας κρίνεται με βάση τα περιστατικά της κάθε περίπτωσης. Η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να εμφανίζεται εξ ολοκλήρου στο κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. Ανεπαρκής κρίνεται η αιτιολογία όταν, με βάση τα στοιχεία που περιέχει, δεν καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. 40

5 Η απόφαση της Αρχής όπως περιέχεται στα πρακτικά της συνεδρίας της, ημερομηνίας 4/8/92 (Παράρτημα 3), είναι λακωνική. Αναφέρει απλώς ότι μελέτησε τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και αποφάσισε να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέλη. Το πρακτικό αυτό δεν αποκαλύπτει από μόνο του την αιτιολογία της επίδικης απόφασης κι επομένως πρέπει να προστρέξουμε, για τη συμπλήρωσή της, στα στοιχεία του φακέλου, και ιδιαίτερα τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, τα οποία βρισκόνταν ενώπιον της Αρχής κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης. Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή, κάλεσε σε προσωπικές συνεντεύξεις τους επικρατέστερους υποψήφιους. Στα πρακτικά της (Παράρτημα 2), αναφέρονται τα ακόλουθα:

15 "Τα Μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής έθεσαν σε όλους τους υποψήφιους που προσήλθαν στη συνέντευξη αριθμό ερωτήσεων αναφορικά με τα τυπικά προσόντα, την ακαδημαϊκή τους μόρφωση/πείρα, καθώς και με θέματα που σχετίζονται με τα καθήκοντα της υπόψη θέσης, όπως αυτά εκτίθενται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

20 Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή, στη διαμόρφωση κρίσης για τους υποψήφιους, έλαβε υπόψη της τα προσόντα, την αξία και ικανότητα των υποψηφίων, την επίδοση κατά τη συνέντευξη (προσωπικότητα, ετοιμότητα στο να απαντούν, καθαρότητα και σαφήνεια έκφρασης, γενική ευστροφία πνεύματος, την ορθότητα των απαντήσεων στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν), και τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας.

30 Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή διαπίστωσε ότι οι 16 πιο κάτω υποψήφιοι, που αναφέρονται κατά αλφαβητική σειρά, έδωσαν πολύ ικανοποιητικές απαντήσεις στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν στη συνέντευξη και γενικά απέδειξαν ότι υπερτερούν έναντι των υπολοίπων υποψηφίων και θεωρούνται ως οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό στη θέση του Γραφέα 2ας Τάξεως."

35 Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή βάσισε την κρίση της για τους υποψηφίους, και την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών, ανάμεσα σ' άλλα, και στην επίδοση και απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιόν της. Τα αποτελέσματα όμως των προσωπικών συνεντεύξεων δεν καταγράφονται στο πρακτικό. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χρυσάνθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργιών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, αναφέρονται τα ακόλουθα:

"Ο δικηγόρος του Συμβουλίου είπε πως δόθηκε η ευκαιρία σε όλους να υποστούν τη δοκιμασία της προσωπικής συνέντευξης. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα. Από την πλούσια νομολογία που έχει ως σήμερα διαμορφωθεί, προκύπτει ότι το διορίζον όργανο έχει καθήκον να καταγράψει τις εντυπώσεις από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου. Μόνο έτσι είναι εφικτός ο ακυρωτικός έλεγχος. Δεν ικανοποιεί η γενικευμένη κρίση πως λήφθηκε υπόψη η απόδοσή τους. Αρχεί να παραπέμψουμε στην απόφαση *Φειδίας Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922. Η υπόθεση *Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 123, στην οποία βασίζεται η πρωτόδικη απόφαση, απλώς διέγνωσε πως δεν είναι απαραίτητη η τήρηση πρακτικού και αναφορικά με τις εντυπώσεις που σχηματίζει στη διάρκεια της συνέντευξης κάθε ένα από τα μέλη του διορίζοντος οργάνου. Φτάνει, όπως παρατηρεί η υπόθεση *Εκτωρίδη*, ανωτέρω, να

‘μεταδίδει την κρίση της (Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας) αναφορικά με τη γενική εντύπωση που άφησαν οι υποψήφιοι κατά τη διάρκεια της προφορικής αυτής εξέτασης, και αν υπήρχε διαφωνία μεταξύ των μερών της, αυτή να καταγραφεί.’”

Κατά το στάδιο των προφορικών διευκρινίσεων η δικηγόρος της Αρχής παρουσίασε τα πλήρη πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων, ημερομηνίας 30/6/92, μαζί με όλα τα παραρτήματα. Στα παραρτήματα αυτά περιλαμβάνονται και κατάλογοι των υποψηφίων με τα αποτελέσματα της προφορικής συνέντευξης ενώπιον της Επιτροπής. Δεν παρουσιάστηκε όμως παρόμοιος ή άλλος κατάλογος με τ’ αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής που αποτέλεσαν μέρος της κρίσης της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, γεγονός που με οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν έγινε καταγραφή τους.

Η έλλειψη των πρακτικών ως προς το αποτέλεσμα των προσωπικών συνεντεύξεων ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, καθιστά ανέφικτο το δικαστικό έλεγχο στην παρούσα περίπτωση και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση πρέπει ν’ ακυρωθεί.

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.